

Dianthus barbatus
goździk brodaty

(C) fot. Gabriel Tomżyński

(c) fot. Gabriel Tomżyński TOMZYNSKI Szkołka Roślin

Tradycyjnie klasyfikowany jako roślina dwuletnia, jednak w ogrodach uprawiany zazwyczaj jako krótkowieczna bylina, 2-4-letnia. Ceniona głównie ze względu na urocze, pachnące kwiaty, a także łatwość uprawy (gatunek bywa nazywany goździkiem kamiennym; znany jest już od Starożytności). Rośliny dorastają do wysokości 20-50 cm. Mają lancetowato-eliptyczne liście, osadzone na dość kruchych łodygach. Kwiaty skupione są w płaskich, baldachokształtnych wierzchołkach i mają żywe barwy (zwłaszcza u odmian) – przeważnie w odcieniach różu i czerwieni, często z kontrastowym oczkiem, oraz białe. Kwitnienie jest długotrwałe – zazwyczaj od VI do VIII; można je przedłużyć, usuwając przekwitłe kwiatostany. Kwiaty cięte goździka brodatego są chętnie ścinane do bukietów (pąki powinny być w pełni rozwinięte). Podstawowym jego zastosowaniem są jednak rabaty i kwietniki, na których można tworzyć atrakcyjne, pachnące dywany. Mniej formalne użycie polecane jest w ogrodach przydomowych, w tym wiejskich. Goździk brodaty wabi owady pożyteczne, toteż nadaje się do ogrodów „ekologicznych”, a także zapachowych. Współczesne odmiany (mieszzańce) miewają jednak kwiaty słabo pachnące, ale za to wyróżniają się np. bardziej zwartym pokrojem, wyrównaniem roślin i jeszcze dłuższym, wcześniejszym kwitnieniem. Rośliny, niezależnie od odmiany, są bardzo chętnie zjadane przez ślimaki. Mogą też być porażane przez choroby grzybowe – m.in. uwiąd, któremu sprzyja zbyt wilgotne podłoże i zacienione stanowisko. Choć goździk ten znosi półcień, lepiej rośnie i kwitnie w słońcu, ale w glebie stale umiarkowanie wilgotnej. Podłoże powinno być lekko alkaliczne, wapienne. Ciekawostką jest wykorzystywanie kwiatów goździka brodatego (po odcięciu gorzkiej nasady płatków) do celów kulinarnych, np. do potraw z owoców morza, a także deserów (lody, ciastka, owocowe sałatki).

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

zasięg geograficzny

Chiny, Korea Północna, środkowa, wschodnia i południowa Europa

grupa roślin

byliny

grupa użytkowa

byliny

forma

bylina

siła wzrostu

wzrost typowy dla gatunku

pokrój

kępiasty

docelowa wysokość

od 0,2 m do 0,5 m

barwa liści (igieł)

ciemnozielone

zimozieloność liści (igieł)

liście półzimozielone

rodzaj kwiatów

pachnące
kwiatostan

barwa kwiatów

białe
bordowe
czerwone
purpurowe
różowe
wielobarwne

pora kwitnienia

czerwiec
lipiec
sierpień

nasłonecznienie

stanowisko półcieniste
stanowisko słoneczne

wilgotność

podłoże umiarkowanie wilgotne
roślina tolerancyjna

ph podłoża

odczyn zasadowy

rodzaj gleby

roślina tolerancyjna

strefa

4

autorzy: Alicja Cecot; , Związek Szkółkarzy Polskich;

